

Άγιος Ιωάννης Χρυσόστομος: Τα γερατειά στους άλλους είναι άχρηστα, στην Εκκλησία χρησιμώτατα!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Απαύγασμα πατερικής Σοφίας](#)

Προσέξατε το γέροντα και νέο, γέροντα μεν στο σώμα, νέο δε στο φρόνημα;

Είδατε πλούσια λευκή κόμη και γερατειά με τόνο σφρίγγους; Γιατί, αντίθετα προς τους μη Χριστιανούς, τέτοια είναι αυτά που έχουμε μεις.

Διότι για τις εξωτερικές μεν πράξεις τα γερατειά είναι άχρηστα· έτσι, ο στρατιώτης όταν έλθει σ' αυτή την ηλικία, δε μπορεί να τεντώσει το τόξο, ούτε να ρίξει βέλος, ούτε το δόρυ να σείσει, ούτε να καβαλικέψει άλογο, ούτε ν' ανέβει τείχη, ούτε τίποτε άλλο παρόμοιο μπορεί να κάνει· κι ο κυβερνήτης του πλοίου, όταν τα χεριά του χαλαρώνουν τον τόνο της της σάρκα, ούτε σκοινιά θα μπορέσει να τεντώσει, ούτε να αναπετάσει ιστία, ούτε να χρησιμοποιήσει κουπί, ούτε να μεταθέσει τιμόνια, ούτε να παλέψει με τα κύματα, ούτε κάτι άλλο παρόμοιο.

Ο γεωργός πάλι, όντας σ' αυτή την ηλικία, δε θα μπορέσει ζέψει βόδια, ούτε να σηκώσει το άροτρο, ούτε να χαράξει και ν' ανοίξει αυλάκια, ούτε να φροντίσει δέντρο, ούτε να λάβει μέρος στην ομάδα θεριστών, ούτε κάτι άλλο παρόμοιο σ' αυτά να κάνει.

Αλλ' ο καθένας απ' αυτούς κάθεται στο σπίτι έχοντας την εξ αιτίας της ηλικίας απραξία, και από μεγάλη κι απαραίτητη ανάγκη, εξ αιτίας των γερατειών, βασανισμένος.

Αλλά δεν είναι έτσι ο δάσκαλος της Εκκλησίας· αλλά τότε περισσότερο και κηρύττει και διδάσκει και τον λαό θα προσπαθήσει να ποδηγετήσει. Γιατί τα γερατειά στους άλλους μεν είναι άχρηστα, στην Εκκλησία δε και στους κόπους της αρετής χρησιμώτατα.

Γιατί και ο μακάριος Αβραάμ τότε σήκωσε το μεγαλύτερο άθλο, όταν βρισκόταν σ αυτή την ηλικία γιατί τότε, κατανίκησε την τυραννία της φύσης και κατέσφαξε το παιδί. Το έσφαξε βέβαια, αν κι όχι πραγματικά, αλλά με την απόφαση· αν και όχι τελικά, αλλά με την πρόθεση· αν κι όχι με την πράξη, αλλά με τη διάνοια.

Τότε έγινε ιερέας (θυσιαστής) των ίδιων του των σπλάχνων κι αφού σχεδόν ξερίζωσε τον εαυτό τον από την ίδια τη φύση και προσορμίστηκε στον ουρανό, ολοκλήρωσε το θαυμαστό εκείνο και παράδοξο έργο.

Κι ο Παύλος, ο δάσκαλος της οικουμένης, αποδυόταν σε κείνους τούς θαυμαστούς αγώνες σε βαθύτατα γερατειά, και δεσμά κι αλυσίδες και δεσμωτήρια υπέφερε με πολλή αντοχή σε γερασμένο σώμα και φανερώνοντας αυτό έλεγε αυτός: Παύλος ο γέρων, τώρα δε και δέσμιος του Ιησού Χριστού.

Κι αυτά τα λέγω, χωρίς να προσβάλω τη νεότητα. Γιατί τα παιδιά που κατανίκησαν το καμίνι, ήταν πάρα πολύ νέοι κι εντελώς παιδιά, και κείνος που δέχτηκε την προφητεία, ο Ιερεμίας. Κι ο Δανιήλ δε, όταν χαλιναγωγούσε τα λιοντάρια, και για την άφατη παρρησία του φανέρωσε κείνα τα κρύφια των βασιλικών ονείρων και τα γνώρισε σε κείνον πού τον παρακολουθούσε, ήταν πάρα πολύ νέος και ή νιότη δεν έγινε καθόλου εμπόδιο στην αρετή του ανθρώπου.

Γιατί για τα εξωτερικά πράγματα μεν, όπως έφτασα να πω, και τα πολύ ώριμα γερατειά και η άγουρη νιότη πολύ μεγάλα εμπόδια θα ήταν· για τα παλαίσματα δε της αρετής όχι βέβαια, αλλά χρειάζεται ένα πράγμα, μονάχα απόφαση και ψυχή προετοιμασμένη, και ούτε η νιότη είναι άχρηστη, ούτε τα γερατειά ανενεργή αλλά σε καθεμιά από τις δυο αυτές ηλικίες θα έβλεπε κανένας να θάλλει ώριμος ο καρπός, μονάχα, όπως είπα νωρίτερα, αν κανείς έχει ψυχή αγρυπνούσα και που γνωρίζει να φιλοσοφεί και να επισύρει με την πολλή αρετή την εύνοια τον Θεού.

Ας μη προβάλλει λοιπόν κανείς ούτε νεότητα ούτε γερατειά ως απολογία της ραθυμίας· γιατί και τώρα, πολλοί ανάμεσά μας νέοι γεμίζουν αυτό το πνευματικό θέατρο, κείνοι δε πού έχουν γεράσει ασχημονούν στις ιπποδρομίες· πάλι δε άλλοι γέροντες ασπρομάλληδες κοσμούνται με το ν' ακούνε προσεκτικά, νέοι δε διαμορφώνουν τη νεότητα με την από κει πιο άλογη θεωρία.

Απόσπασμα από το λόγο του Αγίου Ιωάννη του Χρυσόστομου στο "Ο μεν θερισμός πολύς...", σε μετάφραση του Κώστα Τσιρόπουλου, μέσα από την σειρά βιβλίων "Ιωάννου του Χρυσόστομου έργα" τόμος έβδομος, των εκδόσεων ο Λόγος.